

МЕДІАКУЛЬТУРА, СУСПІЛЬСТВО, ОСОБИСТІСТЬ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

Савченко О.С.

Науковий керівник – к.філос.н., доцент Кунденко Я.М.

Харківський національний університет радіоелектроніки

(61166, Харків, пр.. Леніна. 14, каф. Філософії, тел. (057) 70-21-465

E-mail: savalex93@gmail.com, тел. (057) 778-66-50

This work deals with some aspects of correlation between media, society and personality in the context of global informatization.

Актуальність даної теми обумовлена тим фактом, що на сучасному етапі розвитку людської цивілізації, у контексті глобального інформаційного суспільства, зростає значення інтелектуальної діяльності та підсилюється роль інформаційних послуг, що здійснюються за допомогою засобів масової інформації як компонентів медіакультури, яку можна визначити як "сукупність інформаційно-комунікативних засобів, матеріальних та інтелектуальних цінностей, вироблених людством у процесі культурно-історичного розвитку, що сприяють формуванню суспільної свідомості та соціалізації особистості" [1, с. 7].

Виходячи на пріоритетні позиції в контексті самовизначення особистості, саме в межах інформаційної цивілізації медіакультура набуває домінуючого статусу. Саме медіакультура є потужною технологією, що управляє розумовою діяльністю людей, урізноманітнює орієнтації у дійсності, стимулює вироблення ціннісних категорій, змістовних настанов буття людини як факторів самоформування особистості в сучасній соціокультурній ситуації [2]. Отже, тип культури та цивілізації тісно пов'язані з медіасферою. Медіакультура виявляється присутньою практично у всіх аспектах сучасної життєдіяльності людини. В умовах домінування медіакультура перетворює світ людських відносин, привносить специфічні риси у свідомість особистості, саме тому філософія, займаючись виявленням вихідних культурних цінностей і основних світоглядних настанов особистості, акцентує медіакультуру як сферу своїх пріоритетних інтересів.

Медіакультура є однією з домінуючих культур глобального інформаційного суспільства, вона спирається як на традиційні форми діяльності, так і на електронні засоби масової інформації, що відтворюють соціокультурну картину світу за допомогою словесних, звукових і візуальних образів. Медіакультуру можна вважати проявом універсальної культури, що увібрала в себе все різноманіття масової, народної, елітарної культур та їхніх модифікацій, і є доступною для індивіда завдяки медіатекстам, які є продукцією засобів масової інформації.

Медіакультура глибоко впливає на соціальне життя особистості та суспільства в цілому через соціалізацію окремої особистості. Так,

медіакультура засобами масової інформації залучає людину до участі в суспільному житті, сприяє її самоствердженню, освоєнню різних соціальних ролей і т.д., відіграє важливу роль у формуванні системи цінностей та критеріїв, що її визначають, оскільки медіакультура регулює людські прагнення та вчинки, пропонує підстави для оцінювання дій інших людей, закладає основи для побудови громадського суспільства, для визначення соціальної придатності індивідів або груп [3]. Медіакультура поширює поведінкові моделі, тобто певні схеми життєвої реалізації, що пов'язані із цінностями, якими слід керуватися в процесі життєдіяльності, медіакультура сприяє розкриттю нових змістів явищ, прояснює духовні обрії людини, її моральні переваги в ситуаціях вибору, що пропонуються реальністю.

Однак в умовах масового впровадження інформаційних і комп'ютерних технологій розширилися не тільки позитивні, але й негативні методи впливу ЗМІ як на окрему людину, так і на суспільство в цілому. Розмивання границь між "масовим" і "елітарним" стало відмітною рисою культурної парадигми інформаційного суспільства, орієнтованого на певну нерозбірливість ідей і компроміс естетичних позицій. Комп'ютерні та телекомунікаційні технології стають своєрідним інструментом інформаційної, політичної та духовної експансії, засобом для створення нових соціальних міфів. От чому першочерговими завданнями модернізації соціокультурної сфери України на початку ХХІ століття є:

- комп'ютеризація масових бібліотек, музеїв, архівів;
- створення загальнодоступних баз і банків даних в області гуманітарних і соціальних наук;
- створення широкої мережі культурно-інформаційних і інформаційно-розважальних центрів у регіонах країни;
- створення й розвиток українськомовного сектора в Інтернеті;
- забезпечення інформаційної безпеки особистості, суспільства та держави.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кириллова Н. Б. Медіакультура: от модерна к постмодерну / Н. Б. Кириллова. М.: Академический Проект, 2006. – 448 с.
2. Boyer, D. Understanding Media: A Popular Philosophy / Dominic Boyer. Prickly Paradigm Press, 2007. – 120 p.
3. Wilhelm, A.G. Digital Nation: Toward an Inclusive Information Society / Anthony G. Wilhelm. The MIT Press, 2006. – 184 p.